

فراخوان رویداد بزرگ بازی‌های رومیزی اعلام شد

بازی‌های رومیزی یکی از کالاهای فرهنگی است که امروز جای خود را در میان خانواده‌ها و نوجوانان و جوانان و کودکان باز کرده است به همین منظور کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان با همکاری انجمن بازی‌های رومیزی فدراسیون بازی‌های همگانی وزارت ورزش و جوانان، همچنین فعالان تولید و عرضه بازی‌های رومیزی در نظر دارد رویدادی را با عنوان «صد میز، صد بازی» در تیر سال جاری برگزار کند. تولیدکنندگان بازی‌های رومیزی علاقه‌مند به شرکت و حضور در این رویداد می‌توانند برای مطالعه شرایط شرکت در رویداد و ثبت نام آنلاین به تارنمای جشنواره ملی اسباب‌بازی به نشانی toyfest.kpfi.ir در بخش «رویداد بازی‌های رومیزی» مراجعه کنند.

کتاب «تله برای جادوگر» منتشر شد

کتاب «تله برای جادوگر» با مضمون فانتزی-اسطوره‌ای و با درون مایه طنز، نوشته رفیع افتخار به تازگی برای گروه سنی ۷ تا ۱۰ ساله توسط نشر گویا منتشر شده است. در بخشی از این کتاب می‌خوانیم: بزرگ‌ترها بعضی از حرف‌های کوچک ترها را باور نمی‌کنند. مثلاً اگر نوجوانی بگوید حیوانی هست که زبان آدم‌ها را بلد است، اصلاً باورشان نمی‌شود. چه برسد به اینکه بدانند فقط با او حرف می‌زند. حالا اگر یک بار از چرت بعد از ظهر، آن هم در باغ بیدار شوند و بفهمند نوجوان با آن حیوان به زمان دیگری رفته و... کلادر این زمان فانتزی و پرماجرا اتفاق‌هایی می‌افتد که هیچ بزرگ‌تری باور نخواهد کرد. این کتاب در ۱۰۰ صفحه، شمارگان ۵۰۰ نسخه و قیمت ۵۰ هزار تومان در اختیار علاقه‌مندان قرار گرفته است.

پندار اکبری:

مگر معجزه شود که به فکر تمدید نمایش بیفتیم!

کارگردان تئاتر «زنی در دو چهره» با تاکید بر اینکه متن این نمایشنامه بکر بود؛ یعنی بعد از حدود چهار سال، به تازگی باز نشر شده و قبل از این در ایران روی صحنه نرفته است، تاکید کرد: همین دلیل اشتیاقم برای پرداختن به این نمایشنامه بود. الان در پی یک نمایشنامه بکر دیگر هستم و عجله‌ای هم ندارم و در کل دوست دارم نمایشنامه‌ای را روی صحنه ببرم که علاوه بر خاص بودن، حرفی برای گفتن داشته باشد.

کارگردان تئاتر «زنی در دو چهره» که چندان از میزان استقبال مخاطبان رضایت ندارد، با اشاره به اینکه شرایط کرونا خیلی به صحنه‌های تئاتر ضربه وارد کرد، ادامه داد: استقبال از این کار حتی به اندازه‌ای نبود که هزینه‌های اولیه کار به ما برگردد. حالا مگر اینکه در این یکی دو هفته آینده که از زمان اجرا باقی مانده معجزه‌ای رخ دهد و استقبال مخاطبان آنقدر زیاد شود که به فکر تمدید زمان اجرا هم بیافتیم.

در این نمایش بازیگرانی چون پندار اکبری، نیلوفر پارسیا، نساء یوسفی، علیرضا دلمی، پناه باقریان، ماریه ماشاللهی، روناک بر خوردار و آیدا سرمست به نقش آفرینی پرداخته‌اند.

این نمایش از ۱۰ خرداد ۱۴۰۱ در پردیس سپند روی صحنه رفته و اجرای آن تا تاریخ ۱۰ تیر ادامه دارد. / خبرگزاری صبا

پندار اکبری بازیگر و کارگردان که این روزها در اولین تجربه کارگردانی تئاتر خود، نمایش «زنی در دو چهره» را به نویسندگی خود و تهیه‌کنندگی امیر عباسی، با اقتباسی از نمایشنامه «یک زن در دو چهره» اثر میگل میورا روی صحنه برده است، درباره تجربه انجام همزمان بازیگری و کارگردانی و همینطور سختی‌های کارش گفت: متن این نمایش که برگرفته از نمایشنامه «یک زن در دو چهره» نوشته میگل میورا نویسنده اسپانیایی است، رویکردی اجتماعی دارد و ماجرای را روایت می‌کند که ممکن است هر شخصی در هر جامعه‌ای بتواند با آن همذات پنداری کرده و خودش را به جای هر کدام از شخصیت‌های این نمایش بگذارد.

به گفته وی، در نمایش «زنی در دو چهره» موقعیت‌های طنز آمیزی وجود دارد که کارگردان صرفاً خنداندن تماشاچی نیست و تقابل دو عنصر امید و ناامیدی در این نمایش به چشم می‌خورد. او درباره شیوه اجرایی نمایش «زنی در دو چهره» توضیح داد: بیشتر تمرکز ما روی متن گذاشتیم تا بی جهت دچار پیچیدگی نشده و به راحتی قابل فهم باشد. همچنین دوست نداشتیم در طراحی دکور و لباس خیلی از المان‌ها استفاده شود و سعی کردیم همه چیز به شکل کاملاً کلاسیک و رئال باشد.

اکبری درباره سختی‌های انجام همزمان کارگردانی و بازیگری در یک نمایش توضیح داد: بسیار کار سختی بود. من گاهی برای اینکه میزانشن‌ها را به درستی ببینم مجبور بودم بیرون صحنه بایستم و دستیار به جای من بازی کند و همین باعث می‌شد سرعت پیشروی کار پایین باشد و از باقی بازیگران عقب بمانم. حالا شما مسائل بیرونی مانند مدیریت گروه، هزینه‌ها و اتفاقات در حاشیه را نیز به سختی کار اضافه کنید.

او که پیش از این کارگردانی فیلم کوتاه را تجربه کرده درباره سختی‌های تجربه کارگردانی تئاتر در مقایسه با کارگردانی فیلم کوتاه، اینطور گفت: در کارگردانی فیلم با خیال راحت‌تری کار را پیش می‌بریم و به راحتی می‌توانیم هر جابه‌جایی بر خور دیم، کات بدهیم و دوباره آن پلان را فیلمبرداری کنیم و آنقدر تکرار کنیم که به نتیجه دلخواه برسیم اما در تئاتر، ماجرا متفاوت است. تئاتر زنده است مثلاً همین نمایش «زنی در دو چهره» از تمرین تا اجرا فقط یک‌ماه به طول انجامید و در کار تئاتر دیگر شرایط تغییر و اصلاح به آن شکل وجود ندارد. به هر حال تفاوت عمده کار در تئاتر پویایی و زنده بودن آن است.

